

Грађанској Вароши Београда

Жалба против решења терасиског Кварта
од 14. окт. № 1730 у савари Мориза Гумана
и Ане Маџар због преваре.

У свако доба и по целом свету бивало је и
добра свашта, али што у дозорије време кад на
добра, по мислим нигде није било и нигде нема.

За ^{сваки} каква род злочинства има јако реткост,
како род људи, који по своје неважности, своје
стању и околностима ова или она злочинства чине.

Али удивљава, барем код нас, за измишљавање
лажних дугова ту, ни у најоширнијем начину,
неди се могло изрети, који људи по то подрадају,
који ли не. То чине код нас сви, који и најмање
у такву прилику дођу. То чине и старо и младо,
и мушко и женско, и добро и зло, и просто и фино.
Сви јако реткост из реда! Тако злочинства чинило
се и чини се често просто из познате или при-
јатељства оном, који се заоражи. Ово по мом ми-
слишту знам.

Од куд по све долази?

Криминални закон по измишљавање казни, а грађан-
ски измишљене дугове обара, јер допушта, да се
важности таквих дугова и по околностима суди.

Дакле закони нису криви.

Које дакле криве? Судови и истражујуће власти!
Судови и истражујуће власти негине довољну рас-

лику између исправе, која се у свим својим поседи,
зашта може само издаваоца и подносиоца, и ове
исправе, којом се прета сарана лица оштећују.

Тако н. пр. кад би ја рекао против Крестановића,
вита подносио менизу, ^{разуме се} истинитоу, макар од 100000
#, мени би се морала наплата доудити, без
икаквог обзира на моје ставе према тако от,
ромној суми, јер би се ова савар ошудала само
мене и Крестановића. Али кад би ја по тој
менизи данас обрадио и добно иштабула,
ује и задране, а сугра би Крестановић под
савезишае као: шта би се онда морало рети?
Јер се онда вс небу ошудало само мене и
Крестановића, него поглавном сараних лица,
т. ј. Крестановићевих поверилаца.

Зашта небу се ништа друго морало рети,
него да је то између мене и Крестановића из,
митносно. У онда би се по закону, који по
окопностима зени, морало извидети, јесам
ли ја имао тих новаца? јесу ли у мојој и
дужничковој књижи гдегод заведени? и томе
погодно. Па кад се на тај начин небу м,
тинности дуга доказала, онда би ва
и мој ^{сам} дуг оборити, да на оглед, неваром,
праве повериоце.

То би било по закону. Али Судови и остале
власти тако нераде. Они виде менизу да
је по закону устројена, па неаримају ни
сведоке о самом дугу ни о другом окоп,
ностима, него уважавају менизу као и,
праву и слушају варарлице како иш ва,
раликиом исправама доказују.

2
Штакви посматрају Суду уринише, а се и пој,
просаји сви ослободио — да некажем грђе — па се
безодвице пушта у измишљавање лажних дуго,
ва.

Што је уринише, а се у тако и при просе жени,
ске — Ана, Хермина и Јулијана —, које познаду,
људски ни говорити а камоли читати и
писати, а у кураж добиле, да измишљавају
лажне дугове, да имају ^{спосе} оправдање и на тој на,
ши, да ошасе и варају друге.

А због тога сироти Гутманови прави пове,
риози кукају и деру се на земљу у којој све
што некажење бива.

А да је зашта све то тако, све и доказа,
ако се узвене, како закон прописује.

Гутман као проса „шмајдер“ задужио се на
преко 20.000 фтор. Нека се о томе виде несе,
ве књиге, што полиција није хтела да
урини.

Ако књига има, видете се, да он осим
трговцима, који су му естага давали, није
ни код кога имао новчаног кредита нити
од кога новаца добијао, дакле ни од тне
Маџар. Ако ни књига нема, онда му се
шмајдер неможе веровати да је поштено
радио.

Ако се у грађанским стварима само то
аринешеном суди, а се при криминални,
на негини, нешто се по званичној дужности
све извита и изтражује. Тако дакле треба,
лаје и полиција уриниши, а кад није,
онда јој се мора наложити, да то сада

урили.

Гуатман је био аустријски поданик око 10 година.
А кад га аустријски поданици као његови повери-
оци код Конзулата обвјешташе он узвече наму заш-
титу. Зар ово није погодан случај онога у Бу 121.
под 10. Крив. зак.? Па ни то није полиција ни
испитала ни оценила, као да може ко код нас
добити заштиту, закона и кад ^и кара и вага.

Гуатман има преко 20.000 фр. дула а нема ни-
де ништа од имања. Ако то полиција није
ни знала, ипак кад је решила била, да га
због банкрота на одговор узме, вагда је
предала то испитати, али ни то није чини-
ла.

Па вагда код сваког банкрота мора прво
питати се само: Куд је део своје имање?
то се полиције неће. Она узима писмене ујдур
не узмету двоје на штењу претста за испити-
те и уредне, ^и варању за невини протста,
ва.

Ја се дам зато и тужим што је Гуатман
издавањем новине и привидном свесном
општењем и преварио друге, а полиција дам
тишм новинама и поравнањем по њима
нета пера.

Полиција узима као истиниту ствар и
у олакшицу, Гуатмана што Ана вели, да је
Америкод 1864. год. под њеним именом ра-
дио. Ана је узета као сауресница а Гуат-
ман као главни Кривац, па се сад један
други перу и то полиција. орима. Кад
ко кад туђим именом ради мора имати
судом потврђен и однародован оглас о томе.
Закле предало је то испитати, а не простом
казивању и то сауресника веровати и даати
се наоштасед преварити.

Да је то волизија зашкана, увидела си да је лаж, али волизија је ипак веровала.

Што Ана вели да су неки подноси напад, то је код Суда и на женизана као и да се волизија равнала, то вам Гудманка одрети, јер је иста Ана после свега тога и пред власом показала, од куда и како су они подноси произашли и у чему и лежи превага.

Да је волизија разследана овако што пробавко Суду она би била видела, да и сама Ана волизија важности тим подносима, и одобрава да се забрана скине, као што је и скинуто, али то волизија није следана, па зато је ипак и решила.

Што сад Ана вели, да је с Гудманом у свадби и што волизија просао верује, кад се оучи да се оптужени један другог оцу, онда за цело неће бити нико крив.

Напоменуто, да осталим одрицањем Ана, не може се добијати вредност исправе. Напред, узима волизија сва Анина казивања, која су сад удешена у овакшицу, Гудманка а ово казивање одбацује. Нека покаже зашто то чини, и по којем закону, па нека је просао, али овако то бити не може.

У овоме свету, нека се дога, да Ана, ипак је Хермина, Гудманова свастика што за свих 1100 #, а Хермина оста усауца са њом узакони свом Гудмановој жени и сад Гудман ипак ипак свомом на женином

имену рагу.

Ако то није оредбна ујдурма, ја онда не знам како ли се други кривац лакше мене убашио.

Према свему наведеноме ја молим:

Да извоши Торава или сама наредити,
да се у рери својете дело преваре сирото извиди
и кривацмао закону, осачаи или дело минис,
иру сироведе.

25. Септембра 874

У Београду

А. Милошевић

Мрз

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА